

L'AUTONOMISTA

DIARI FEDERALISTA REPUBLICÀ I D'AVISOS I NOTÍCIES - ES PUBLICA A LA TARD

XXXIX

GIRONA, DIVENDRES, 18 DE DESEMBRE DEL 1936

NUMERO 10.041

FRANQUEIG CONCERTAT

Errores lamentables

En la situación terriblemente bélica que nos encontramos, respirando los republicanos un ambiente el cual se hacen necesarios los mayores optimismos, mejor dicho, la invicción absoluta de que venceremos en la lucha fratricida a que nos han compelido los miserables jefes del bando español, entendemos nosotros, con nosotros el sentido común, que una equivocación lamentable y funesta entablar discusiones y polémicas de carácter doctrinal acerca de que ha de ser España cuando ha vencido. Entretenerse ahora en estas cosas, necesitando todas nuestras energías y nuestras preocupaciones para asegurar la futura victoria, es malgastar el tiempo y anticipar juicios que carecen absolutamente de interés y de oportunidad. Pero en los momentos presentes, que son de gran cautela por la mucha gravedad que revisten, se comete un error, cuya importancia queremos señalar. En ciertos sectores de propaganda, que yo califico únicamente de inútil por no decir puramente verbalista, han sido hechas cosas cuyo pesimismo no sólo ni debe de ser tolerado por tantos sentimientos y acariciamos la mitad de la hora actual. Quiero huir toda polémica y no citaré los nombres de esos propagandistas de ocasión que, de buena fe sin duda, pero apartándose más o menos inconscientemente de la realidad, han hablado en meetings i reuniones públicas que el parlamentarismo y la democracia han fracasado. Si hemos ceñimos a lo que ha ocurrido y a lo que ocurre en nuestra patria, semejante afirmación es a todas luces despreciable: deplorable por inoportuno y por su absoluta falta de fundamento.

No habré de esforzarme mucho en demostrarlo. ¿Desde cuándo ha fracasado el parlamentarismo en España? Concretándonos a la etapa representada por nuestros cinco años de República, ¿qué ha hecho o qué ha dejado de hacer el parlamentarismo para que tan paladinamente se le dé por fracasado? Dejando aparte el conjunto de leyes, muchas de ellas de gran interés político y social votadas durante ese quinquenio, basta citar la obra monumental de nuestra Constitución, emanada de las Cortes, para demostrar la eficacia de su labor meritísima. Es preciso decir muy alto para que nadie se llame engañado a este respecto: la Constitución de nuestra República es la mejor y más democrática de cuantas se han hecho en Europa. Y esto solo es ya un triunfo y un motivo de orgullo para el parlamentarismo español. ¿Dónde está, pues, su fracaso? De otros países — de Alemania y de Italia sobre todo, donde el parlamento es pura ficción — podría tal vez afirmarse lo que tan equivocadamente algunos a nosotros han atribuido a España. Vale la pena de corregir semejante error, tan profundamente lamentable.

Y ahora, preguntemos ingenuamente a esos oradores pesimistas que tan a la ligera han afirmado también que la democracia había fracasado. ¿Qué es sencillamente absurdo. ¿Dónde está, en qué consiste la democracia? O nosotros ignoramos la significación estricta de semejante vocablo, cuya definición conoce y está al alcance de todo el mundo, o desconocemos lo que es ella los que tan inconscientemente hablan de su quebra. La democracia — digámoslo en pocas palabras — es la emancipación espiritual del pueblo y, cuando la ocasión llega, su predominio y el gobierno por el mismo. Puntualicemos y hablemos un poco más claro. ¿Quién ejerce ahora en España ese predominio tanto moral como material? La democracia. ¿Quién es capaz de afirmar lo contrario? Hoy la vemos, en efecto dirigiendo todo. En todos los actos, ella es la que domina. Su voz y su espíritu culminan en el gobierno nacional, en los Estatutos de Cataluña y de Aragón, donde quiera que esté de presente el pueblo. Es más todavía. En la hora crucial que atravessamos, ella es la fuerza que más em-

puje da a los combatientes y gracias a la cual conseguiremos el triunfo definitivo contra el fascismo miserable y rebelde? La democracia. Es ella, es la que lucha personificada en los heroicos hermanos que están derramando su sangre en los campos de Aragón y de Castilla defendiendo la libertad y la República. ¿Dónde está su fracaso?

Procúrese no incurrir de nuevo en semejantes anomalías, que son verdaderos desatinos. En la actualidad, hay que dar expansión a todos los optimismos; hay que tener fe en el triunfo y dejar de lado todas las discusiones encaminadas más o menos conscientemente a crear disensiones y antagonismos entre cuantos sentimos el mismo fervor en pro de la emancipación de nuestra patria. Es deber de todos alejar todo pesimismo. Como decía un día en París lord Barclay en un banquete al que tuvimos el honor de asistir, el pesimismo es una cantidad negativa que debemos siempre rehuir si queremos triunfar en todos los lances de la vida.

A. VINARDELL ROIG

Noviembre 1936.

¡A ellos!

¿Quiénes son ellos? Los pensamientos que en lontananza acudían en las tumbas rincónadas de las celdas que ocupábamos los treinta mil caídos de Octubre del 34, acoplaban en las mentes conjeturas y premisas, que finalizaban en consecuencias placenteras...

¡A ellos!... decíamos mentalmente, y a veces fijábamos el pensamiento en las cuartillas...

España en masa, fué a ellos, serenamente, depositando en la urna el fallo.

Falló votando contra el Fascio.

Frente único contra el Leviatán de la clerecía-capitalismo y militarismo.

Ya tenemos un diez y siete de Febrero, en que el Leviatán dá coletazos, desangrándose por la herida que le causara el día anterior el arpón del Frente Popular...

Los treinta mil, multiplicados que formamos el Frente, alegres y confiados, decimos a nuestros líderes: ¡Tomad el poder!... Tomad el Poder, para que con él, hagáis la justicia social que el proletariado necesita...

Pasaban uno, dos, tres y cuatro meses, en periodos de jolgorio, incertidumbres, zozobras y amarguras...

En el último periodo, los treinta mil multiplicados, de las amarguras pasamos a trabajar como en clandestinidad, porque el Leviatán reponiase de la lesión que nuestro arpón le causara...

Ahondando la cánula en la herida del Leviatán, vimos que cicatrizaba reponiendo fuerzas y armando sus zarpas para destrozar al proletariado nuevamente, como le tuvo durante su bienio.

Ahondábamos la cánula, legión de penitentes antifascistas. Daban valientemente el empujón los héroes del diez y nueve de Julio, Jiménez Labrador, Ramos, Garrido, etc., etc., pertenecientes a aquella improvisada junta contrarrevolucionaria de los militares conspiradores de Cataluña y otras regiones...

Cito nombres de militares porque su antigüedad en la causa pro-redención proletaria y sus proezas el diez y nueve, bien lo merecen...

Arenas, Capitán y un Teniente, dieron aquel día su vida por la causa. Ascaso y otros proletarios también. Buena cantidad de Asalto quedaron en el campo de la lucha, algunos Agentes de Vigilancia...

¡A ellos! decían también en Barcelona, los que gloriosamente perdieron

la vida y mayor cantidad que quedamos en pie...

Yo sigo alentando con la misma frase: ¡A ellos!

No tenemos miedo a los fascistas extranjeros.

También nuestros camaradas del exterior, vienen con nosotros.

Sigamos los treinta mil multiplicados, nuestra cívica caravana contra el inquisidor Leviatán; pero queremos que los que sean proletarios, vengan en frente único antifascista.

Los proletarios que no tengan ficha antifascista en los anales del Fascio, debéis uniros a nosotros, porque el Leviatán fascista si ganara la pelea, después de fusilarnos a los que tenemos ficha de antecedentes contra ellos, os dejarían vivos a los demás, para tratarlos como a negros... produciendo con vuestros trabajos forzados el enriquecimiento de ellos.

Esa gente no quiere tampoco pequeños comerciantes, ni terratenientes: quiere pocos ricos y muchos pobres: quiere también pretorianos contentos para que sirvan de látigo del proletariado.

No pueden ganarnos, pero si entre nosotros hay desuniones, sería más dura la pelea y más duradera...

¡A ellos!... pero, UNIDOS!!

Salud.

GOMEZ SERRANO

15-12-1936.

DELS ESCRITS PUBLICATS A L'AUTONOMISTA EN SON RESPONSABLES LLURS AUTORS :

El general Miaja, president de la Junta de Defensa de Madrid, és avui la figura més sobressortint de la guerra antifeixista.

Segons els que han pogut veure de prop la labor que desenvolupa en aquests moments aquest militar lleial al poble, sols mereix elogis aquesta labor.

Tots els que el rodegen — representants de tots els partits i totes les organitzacions antifeixistes — el veneren com un home sabi i fort, que mideix el moments greus perquè atavessem amb una justesa admirable.

El fet senzill, però eloquent, d'acceptar batalla a aquells «genios» del militarisme feixista, ja és bastant per a consagrar-lo com a un gran general.

DOCUMENTS

Qui és la dona que ha fet rodar el cap al rei d'Anglaterra

Al suplement gràfic d'«Excelsior», de Mèxic, ha estat publicada recentment la curiosa informació que traduíem per als nostres lectors. Hom comprendrà que fou escrita abans que la senyora Simpson esdevingués el «problema imperial» que és avui.

Suposo que es tractarà d'una d'aquestes noves riques americanes. No durarà. Cap d'aquestes no dura!

Això és el que em va dir una vídua anglesa fa dos anys, quan va començar a circular per Mayfair la nova que el príncep de Gales i «certa bella americana» es divertien en gran escala, ballant la rumba al casino de Cannes i passejant al sol a Biarritz.

Que àdhuc una vídua anglesa pot equivocar-se de vegades, és cosa que va quedar abundantment palesada poc després de l'accés al tron del príncep Eduard, quan el «Court Circular» oficial va registrar que la bella americaneta, identificada ara

amb el nom de Mistress Ernest A. Simpson, i de soltera amb el de Miss Wallis Warfield, de Baltimore, seguia gaudint del favor reial... gràcies a Déu.

Com el cable ens va informar oportunament, la bella americana fou invitada amb Mister Simpson al primer àpat formal del nou rei, al palau de Saint James, junt amb el primer ministre i la senyora Stanley Waldwin, lord i lady Louis Mountbatten, el molt honorable Alfred Duff i lady Diana Manners, i els esposos Lindbergh.

Al segon àpat formal de Sa Majestat va aparèixer ja sense el seu marit. La llista tal com la va publicar la «Circular de la Cort», deia senzillament: «El rei i Mistress Simpson». No està del tot malament per a «una d'aquestes noves riques americanes»!

Però com sol esdevenir-se, la meua amiga anglesa estava també equivocada respecte de la genealogia de Mistress Simpson. Els seus avantpassats són molt més antics en la Història d'Anglaterra que la pròpia Casa de Hannover i de Windsor, a la qual pertany el rei.

La família Warfield descendeix d'aquell noble cavaller Pagan de Warfield, que va anar a Anglaterra amb Guillem el Conquistador l'any 1066 i es va distingir a la batalla de Hasting. Pels seus serveis va rebre un títol nobiliari i un castell anglès, conegut des d'aleshores amb el nom de Wardfield's Walk, un dels setze Walks en què fou dividit el bosc de Windsor.

Als Annals de Windsor hom troba moltes referències de la família Warfield, «prominent i en íntima associació amb la Casa reial», la qual cosa és ara divertida.

Ricard Warfield, descendent directe de Pagan, va anar a Maryland el 1662 i es va establir a les ribes del Severn. Allí, a la seva propietat denominada Warfield Righth, va fundar la branca americana de la família. Fou el tataranet de Ricard, Carles Alexandre Warfield, de família revolucionària, que va anunciar orgullosament que l'emblema de la família havia d'ésser en endavant: «No tolerarem el rei!»

A més, la mare de mistress Simpson era una Montagu, dels Montagu de Virginia, que pertanyen a una família gairebé tan antiga, si no més. L'exemple més conspicu de Montagu en l'aristocràcia britànica (o Montagu, car el nom s'escriu d'ambdues maneres) són el duc de Manchester i el seu fill, lord Edward Montagu.

Es així que l'actual mistress Simpson va néixer de la unió de dues antigues i aristocràtiques famílies d'Anglaterra.

Wallis era el nom del seu pare. (Segueix a quarta plana.)

El Tribunal Popular de Girona condemna a la pena de mort a quatre ex-milicians acusats de robatori

Aquest matí ha tingut lloc la continuació del judici seguit contra quatre milicians d'Olot, Joan Massegur, Andreu Massanella, Josep Terma i Lluís Peracaula, acusats de robatori al "Mas Farró" de Vall de Vianya. Aquest judici fou suspès després d'unes proves efectuades davant del Tribunal Popular per tal de practicar noves diligències.

Avui han comparegut a declarar l'amo del "Mas Farró" i el seu germà, els quals han afirmat que no havien entregat cap quantitat, i que el document que fou enviat al Tribunal

dient que havien regalat als processats les 28.000 pessetes de que se'ls acusa haver robat. fou signat coaccionats i amenaçats pel germà d'un dels acusats. Dviant aquesta declaració ha estat detingut en la mateixa Sala el que havia fet aquestes amenaces.

Després dels informes del Fiscal i advocat defensor, el Tribunal s'ha reunit per a dictar sentència. Aquesta ha estat desfavorable als quatre processats, els quals han estat condemnats a la darrera pena.

Un crit d'alerta a la reraguarda

Estem en plena guerra, cosa que molts tenen oblidat; però l'enemic, més previsor que nosaltres, ens ha donat avui el crit d'alerta. Els agraim. I els agraim; els que no oblidàvem, que podien arribar aquests moments. Moments trágics a veïtes, que omplen el cor de tristesa: de ràbia sempre; perquè no podem cobrir-nos amb el nostre esforç i venjança.

Però, no és precisament això, companys, el que vull dir-vos; perquè en aquests moments, jo sé plenament, que a tots ens domina el mateix instint d'odi pel malvat, el mateix esperit de venjança. Vull dir-vos, que no podem oblidar amb tanta facilitat; vull recordar-vos, el que sembla no es sap recordar. I és que mentre cap ignorem, que en el Front de Guerra, els nostres germans estan donant la seva sang generosa, nosaltres que fins avui no havíem copsat el més mínim les angústies que ells estan sofrint diàriament, ens divertim en cinemes, espectacles i altres recreus variats; i el més sensible de tot, fins amb balls; oblidant-vos per complert, que mentre vosaltres insaciables de goig, sobrepassant els moments trágics de la gran guerra, i el record dels germans caiguts a cada moment; corrieu a més a més, el perill de que avui ens han previngut. Què succeiria dic jo, companys tots, que incorri en aquesta falta de respecte i amor als germans voluntaris, (que la pallen precisament) en els Fronts de batalla, si un dia quant tots esteu entregats a l'oblit més sublim de totes les coses efectives, vinguéssin uns recadets com els que ens han enviat avui, "i els rebéssim"! ¿Veritat que torna pensar aquestes coses, que fan un pànic horros, i que allunyen de fet tota l'alegria, a no ésser del més odiat facciosisme? Y vosaltres, notes, que us entreguen a n'aquests bells plaers (com són en temps normals); no pensem en l'amic que està perdent la vida; i més encara, algunes, amb el xicot que corre una eventual sort? Avui ens han donat un crit d'alerta, i no cal oblidar-lo: ningú ho contava, però, ha estat un fet, com demà també pot ésser-lo, i més eficaç, per al traïdor.

Deixeu-vos de balls, que ja la ballen massa; penseu una mica amb la realitat que estem vivint, i procurem tots amb tots, amb armes o sense, perquè el sentiment també és una gran arma, a ajudar a batre el feixisme, fins la seva última rei. Pot fer-se bona obra a la reraguarda, i no precisament buscant un goig, un divertiment, per l'ajut a la contribució; aquesta ha d'ésser fàcil i desinteressada. Si un fet com el d'avui ens produeix a més de pànic, tristesa i pesadesa; hem de pensar que allà, al front, aquests fets els viuen cada dia. Fem recaptés si voleu, fem fins si és possible un dia, un acte de companyerisme benèfic, que aquesta és la veritable feina, dels que no temim pas la voluntat de perdre a sabendes la vida: però, no balléu, us repetixo, com a escarni de la sang vessada pels nostres germans.

Vivim en guerra, i per a vèncer, hem d'estar tots alerta.

JOAN BARRIS

Llançà 16 desembre del 1936.

NOTÍCIES

Sobre el bombardeig de Colera i Port-Bou, diuen de Roses:

A dos quarts de dotze del matí es veleren uns aparells de la base de Palma de Mallorca, rumb a la frontera de Port-Bou.

Es tractava de quatre trimotors facciosos, els quals evolucionaren sobre el terme de Roses, amb direcció a la frontera, en forma d'esquadreta.

Els aparells eren trimotors, pintats el cos blanc i de color negre les ales. A Roses s'aperceberen alguns dispersos, posant-se la població en peu de guerra.

A les obres d'enderrocament de l'edifici que fou palau del bisbe de Lleida, uns obrers han trobat amagada en un soterrani, una caixa de fusta sense cap ornamentació.

Portada seguidament a l'Ajuntament, hom pogué observar que contenia una gran quantitat de títols del Deute Interior i Exterior de l'Estat, així com també una gran quantitat de valors estrangers.

Efectuat un recompte per personal tècnic, s'ha comprovat que el seu valor és de 5.627.000 pessetes.

Aquesta troballa pertanyia al bisbat de Lleida.

Per l'industrial Ernest Cros, d'aquesta ciutat, ha estat entregat un lliç "Pre-operats" a la direcció de l'Hospital Provincial de les Comarques Gironines.

Així mateix, pel Comitè de Control de la Farinera Encesa, d'aquesta ciutat, ha estat fet un donatiu de 28 quilos de patates amb destí al mateix establiment benèfic.

La direcció de l'esmentat establiment, agraeix a un i altres els esmentats donatius.

Dones de Girona: Coneixeu el manifest fet públic per l'entitat "La dona a reraguarda"? Ens recorden l'oportunitat de testimoniar el nostre agraiment i la nostra admiració, als braus lluitadors, aprofitant les tradicionals festes de cap d'any.

Les gironines dels tallers de la Normal, allistades a "La dona a reraguarda", per tal de recaptar fons destinat a la festa de final d'any del combatent, han obert una subscripció en els sudits tallers i han organitzat diversos festivals.

La subscripció resta oberta de 4 a 8 de la tarda. Companyes antifeixistes, per humanitat, per patriotisme, no negligiu el deure de la vostra contribució.

La Comissió Organitzadora

PRO INFANCIA OBRERA

Infància. Bella és la paraula i bell el que la concebi. En la infància res preocupa que no sigui les corredisses esbojorades; les riallades d'enjogassament; el frenesí pels jocs que en aquest període li són propis, aquell frenesí que fa als infants simpàtics unes vegades i les menys inaguantables. Bell mot, bell aquest període de la nostra existència. Aquesta bellesa l'han cantada els poetes de tots els temps. En la nostra llengua ho han fet Verdager, Maragall, Guimerà, Ignasi Iglesias... Ah!, però, aquesta bellesa pot ésser ennegrida unes vegades i altres gairebé anul·lada.

Els infants d'Ibèria poden trobar-se avui en un d'aquests dos casos; els que podem fer que això no sigui, temim el deure sagrat d'evitar-ho. Pro-Infància Obrera s'ho ha proposat i el poble de Girona i comarques ho diu per a que hi contribueixi ja que

sense aquesta contribució, evidentment, nuls serien els seus propòsits.

Aspirem a superar-nos en el que ens hem proposat. Havem parlat alguna vegada de la necessitat de crear per a la nostra infància institucions sanatorials, guarderies, etc. L'emplaçament d'aquestes institucions és cosa fàcil una vegada obtinguts els mitjans econòmics; però la construcció que podríem dir-ne espiritual, l'adaptació i aplicació dels medis i procediments, és tan fàcil el lograr-ho? És qüestió de bona voluntat; caldrien persones conscients i capacitades amb disposició per a l'afiançament d'aquesta obra; i aquestes, no mancarien. Us imagineu la importància de l'existència d'unes institucions d'aquesta naturalesa? Seria un buit que el poble amb el seu propi esforç ompliria, disposat sempre a un control del organismes estatals. Això són afanys pel futur, a ésser possible immediat producte de l'esperit de superació. Ara la realitat ens imposa un altra deure i aquest és, el d'ajudar els infants evacuats de les poblacions on la guerra es mostra en llur cruïssa; a ell ens dediquem de ple i això ha d'ésser a costa de sacrificis per part de tots.

En els actuals moments, són necessaris i imprescindibles aquests sacrificis.

Són moltes les famílies que han sol·licitat un infant per a aixoplugar-lo en la seva llar i això si és un fet, amb un sa propòsit, bé està, potser fins i tot seria la millor solució; per a les famílies que hagin pensat en ajudar en aquesta forma, permeteu-nos l'exposició del següent decàleg:

Primer.—Convenciment de la necessitat imperiosa d'ajudar en tot a guanyar la guerra.

Segon.—Sentir-se inclinat d'una admiració innata, vers l'infant.

Tercer.—Comptar per endavant amb els mitjans necessaris per a que res els manqui, i

Quart.—Practicar aquest acte, convençut que la nostra condició humana ens ho imposa.

No pots, tu, particular, aplegar en la teva llar, a un infant per el mer caprici d'ensenyar als demés el que fas, i així creure contres algun mèrit; ni vosaltres, companys de les comarques, no demaneu colònies si no podeu atendre-les; tampoc poden sol·licitar cap infant aquells que veuen amb ells aparellat un element per a la propaganda política o per a l'especulació d'algun negoci. Per sobre de tot hi ha un deure i aquest cal complir-lo. Els infants d'avui —s'ha dit— són els homes de demà; donem-los-hi exemple.

Els han d'ésser els continuadors de l'obra social que tot just s'inicia; ells han de millorar si no haguessim fet abans nosaltres, les posicions que actualment estem aconseguint; esgotem-nos si és necessari, en bé d'ells; que importen els sacrificis si al final ells hi troben un món nou?

A treballar, doncs, i a aconseguir el que calgui per aquests fills de terres germanes, que necessiten de tots nosaltres i és la nostra obligació des de la reraguarda contribuir amb el nostre esforç per a atendre'ls degudament.

LA JUNTA

Aquest matí han visitat al Comissari de la Generalitat M. Jordi Frigola, els membres que componen el Directori Local del Partit d'Esquerra Republicana de Catalunya a Girona, íntegrament per Josep Juvé, Rafael Portas, Gumersind Sardà, Joan Pratsevall i Pere Cerezo, que ocupa la Presidència, a l'objecte de reiterar la seva adhesió i col·laboració més entusiasmada al Govern de la Generalitat.

El Centre d'Unió Republicana de la nostra ciutat, acollint la iniciativa de la Diada de l'Infant, ha organitzat per al dia primer de gener la Diada de l'Infant Refugiat, que es celebrarà a la tarda en el Saló d'Espectacles d'aquell Centre i consistirà en un interessant festival.

En edicions successives anirem donant compte d'aquesta festa infantil.

El Comissari de la Generalitat ha tramès a les Conselleries de Sanitat i Defensa, les quantitats de 121.121'50 i 97.111'73 pessetes, respectivament, import de les subscripcions obertes en pro dels Hospitals de Sang i Milícies Antifeixistes.

Ahí, a la nit, a un quilòmetre abans d'arribar a Parelada, varen tenir la desgràcia d'estimbar-se amb l'automòbil en què viatjaven, els nostres amics Planelles i Senyer, soldats de l'Exèrcit Popular, a la nostra ciutat, els quals s'adreçaven a complir una missió a Colera. Sortosament, però, varen sortir completament il·lesos.

RADIO GIRONA té encomanada la subscripció PRO INFANCIA OBRERA, a profit dels petits refugiats. Es reben donatius en robes i diners a les seves oficines, Força, 8, pral.

Indubtablement, la crisi del Govern de la Generalitat, a Girona, com en altres llocs de Catalunya, manté una preocupació greu. Per això hem de dir que la fórmula, fos quina fos, es va recollir amb satisfacció, perquè va ésser il·luminada la foscor de l'horitzó polític.

El nostre anheli és que el nou Govern sigui recolzat per tots els antifeixistes, que el Govern governi amb plena autoritat, i que mentre dura la lluita contra els traïdors, no es produïxi una altra crisi.

Ja tenim Govern, convé també, principalment, que hi hagi autoritat per a fer complir totes les lleis.

En la seva primera reunió, ahir, en acabar el Consell va fer pública la nota següent:

"El nou Consell de la Generalitat de Catalunya, en la seva primera convocatòria, s'apressa a trametre salutacions emocionades als nostres milicians del front d'Aragó, al poble de Madrid, que es defensa de manera tan heroica dels atacs dels facciosos als quals manté en constant derrota, als milicians i forces lleials de tot Espanya al Govern de la República.

El Consell portarà a la realitat el programa convingut i fet públic amb motiu de la constitució del Consell anterior i que aquest va començar a aplicar, però que encara no ha estat assolit. En aquest sentit desenvol·larà el programa immediat de realitzacions socials en l'esmentat manifest consignades i de pública seguretat, confiança i ordenació de la reraguarda sota les directrius úniques superiors del nou Consell, en el qual participen la immensa majoria de les forces sindicals i polítiques antifeixistes.

Per a guanyar la guerra i dirigir el programa de transformacions econòmiques que el poble treballador i les masses populars antifeixistes demanen, el Consell recaba l'assistència i el concurs de tot Catalunya, i declara que farà prevaler les seves decisions.

El Consell creu que en aquests moments el que el poble vol so nactes i no paraules i s'absté de tota altra manifestació. Espanya que parli per ell l'obra que va a emprendre.

En el Consell de la Generalitat figuren quatre elements nous: Francesc Isgleas, Pere Herrera i Didac A. de Santillan, per la C. N. T., i Vidella per la U. G. T.

Francesc Isgleas ha viscut sempre a Sant Feliu de Guixols i és obrer suro-taper. A les comarques empordaneses, Isgleas és un militant molt conegut pels seus dots d'orador i publicista. Durant molts anys ha dirigit un setmanari sindicalista que sortia a Sant Feliu de Guixols.

Després del 19 de juliol fou nomenat comissari de Guerra per a les comarques gironines, càrrec que ha exercit fins ara.

Pere Herrera, natural de Valladolid, té actualment 27 anys. Ha estat membre del Comitè Regional de la C. N. T., fou un dels representants d'aquesta Sindicat al Consell d'Economia. És un obrer ferroviari. Ha estat fins ara president de la Junta de Comerç Exterior.

Didac A. de Santillan és un dels publicistes més coneguts de la C. N. T. i F. A. I. Ha viscut molts anys a l'Argentina, on dirigí el periòdic "La Protesta". Després residí molts anys a Alemanya, on s'especialitzà en estudis econòmics i Socials.

Fa uns quants anys que resideix a Barcelona i dirigí "Tierra y Libertad". Un dels seus llibres "El organisme econòmic de la Revolució", ha tingut profunda influència entre els nuclis sindicalistes.

Rafel Vidella, és un vell militant socialista. Ha viatjat molt per Europa i visqué a París molt de temps. Visità la U. R. S. S. i a baseva tornada es posà al costat de Largo Caballero i les tendències leninistes dintre del partit socialista espanyol. Finalment, en fer-se la unió dels partits marxistes catalans, fou nomenat membre del Comitè Executiu del P. S. U. C. i designat conseller en el Govern brevíssim que es formà per l'agost darrer, sota la presidència de Joan Casanoves.

La subscripció PRO INFANCIA OBRERA, a profit dels menys refugiats, és un deure que s'ha d'imposar a la reraguarda gironina. La vostra ajuda precisa en aquests moments.

Dels fronts de lluita

Impressió de "Política"

"Política" en la seva impressió dels fronts, diu així:

"Desde hace algún tiempo, en la Prensa extranjera al servicio de todos los fascismos han venido apareciendo informaciones sensacionales según las cuales o Franco se consideraba fracasado frente a Madrid o no concedía importancia a su conquista, estando dispuesto a emprender otras operaciones de "gran ventaja" para su causa; o achacaba al mal tiempo su derrota frente a la capital, habiendo decidido esperar a que el sol dorara la yerba, para acometer la gran ofensiva.

A la vista de qualquiera saita lo burdo de esta patraña, de esta maniobra carente de habilidad. Por el contrario, es indudable que tales informaciones forman parte del plan de los facciosos de atacar a Madrid. En el fondo es buen sintoma y prueba que sus fuerzas se van debilitando o que no se tiene la debida confianza en ellas. Es de lógica aplastante que si el faccioso Franco contara o hubiera contado con elementos necesarios para un ataque a Madrid con probabilidades de éxito, no perdería el tiempo en estas declaraciones sensacionales a los periodistas, sino que se ocuparía de lleno en la tarea militar que resultados tan favorables hubiera de darle. Es posible que su vanidad como la de todos los dictadores le haya llevado a creer que sus palabras iban a ilusionarnos y hacernos caer en una confianza pueril que él aprovecharía para sus planes; pero ya ha visto cómo a pesar de cuanto ha dicho la Prensa fascista extranjera hemos permanecido alerta y no nos ha cogido desprevenido su ataque a Madrid. Porque no hay duda que las operaciones iniciadas hace dos días y proseguidas ayer con mayor crudeza, si no son el ataque definitivo a Madrid, si pueden considerarse como el preliminar."

Us recomanem no deixeu de contribuir a la subscripció PRO INFANCIA OBRERA, a profit dels petits refugiats, la qual ha estat encarrigada a RADIO GIRONA.

CAMARADAS:

A beneficio de las Milicias Populares que en defensa de las libertades del pueblo combaten en el frente de batalla contra el fascio imperialista, cedemos, a partir de hoy, el 50 por 100 de lo que produzca la venta de las siguientes obras, originales del popular Juan García Morales, el cura del pueblo que ten brillantes campañas viene realizando en las columnas de "Heraldo de Madrid" contra el fascismo y en favor de los humildes:

HIPOCRITAS, FARSANTES, PARISIBOS.	Ptas. 1'50
TRES AÑOS DE LUCHA.	» 2'00
EL CRISTO ROJO.	» 3'00
A TISBOS.	» 3'00

ANTIFASCISTA É, comprad estas obras y no solamente con ello contribuiréis a beneficio de las Milicias siné que os haréis con obras de positivo valor y actualidad.

Punto de venta:
CENTRO DE SUSCRIPCIONES DE VICENTE Y RICARDO CAMPS
Anselmo Clavé, 20, (bajos). — GERONA

PRO INFANCIA OBRERA

"Unión Radio" de Madrid, ha fet una crida demanant robes per als infants que resten encara allí, amb llurs famílies.

"Pro Infancia Obrera" de Girona, conscient de les necessitats del moment, ha acordat fer arribar el seu ajut a aquests infants, entregant 100 equips complets.

Es prega als comerciants d'aquesta capital, presentin preu i qualitat, en el nostre domicili, Carretera de Barcelona (Ex-Carmelites) de les peces que formen l'equip que es detalla.

Equip per a nen: Samarreta, calçotets, camisa, pantalons, gersel i mitjons.

Equip per a nena: Samarreta, pantalons, enagos, fal·dilla o vestit, gersel i mitjons.

Degut al caràcter urgent d'aquest envió, el termini de presentació de l'oferta fineix el dia 20 del corrent.

Seria del gust de "Pro Infancia Obrera" fer participar de la dada del nen, que es celebrarà a Girona, als infants de Madrid, i amb aquest fi fa una crida, als industrials de Girona, que voluntàriament vulguin portar a l'Emissora Ràdio Girona, o al local de "Pro Infancia Obrera" lo propi per a ells, torrons, mermelades, neules, galetes, etc.

Aquests donatius, juntament amb els equips de roba que es procura "Pro Infancia Obrera", seran portats directament als infants madrilenys.

LA JUNTA Nòtulla.—Els industrials que resultin ésser els proveïdors dels equips, se'ls farà entrega de l'import efectiu de llurs factures, a l'acte del lliurament dels gèneres.

PER TELÈFON

MADRID

LES POSICIONS ENEMIGUES de L'HOSPITAL CLINIC HAN ESTAT BATUDES AMB EFICACIA

Madrid, 18. — Al sector de Carabanchel continua per la nostra part la fortificació de les nostres posicions, que afermen més en els seus llocs ocupats pels defensors de Madrid, que segueixen mantenint una elevada moral de combat.

Als sectors que s'estenen al llarg de la carretera d'Extremadura, i que arriben fins a l'Andalusia, hi ha hagut un xic més de calma, però sense que deixés d'haver-hi hostilitat per part dels feixistes, que ha estat adequadament contestada per les nostres forces, posseïdors d'un elevat esperit de combat.

A la part de Villaverde hem avançat un xic, i hem conquerit algunes cases que estaven en poder dels feixistes. Ens hem fortificat en les nostres noves posicions.

Als sectors de la Ciutat Universitària el dia transcorregué amb relativa calma. Per la part de la Moncloa, no s'observa cap concentració enemiga. Hi ha hagut solament alguns duels de fusell i artilleria. Els treballs d'atrinxerament i de fortificació continuen intensament, executats amb la moral que domina les nostres tropes.

L'artilleria lleial baté amb extraordinària eficàcia les posicions rebels de l'Hospital Clínic, i es pogueren observar els danys que se li han produït, tant humans com materials.

ELS FACCIOSOS SON REBUTJATS EN UN ATAC AL BARRI D'USERA

Madrid, 18. — Al sector de Boadilla-Pozuelo s'ha tornat a lluitar ahir matí amb l'ímpetu del dimecres i del dimarts.

Havien entrat en combat les falanges alemanyes trameses contra Madrid. Foren rebutjades amb energia, i els nostres dinamiters donaren bon compte dels tancs llançats per l'enemic contra les nostres línies.

Ahir els facciosos han représ l'atac amb tota mena d'armes i elements de guerra. També ha estat rebutjat un atac al barri d'Usera sense que ha-

gin sofert variació les nostres línies.

S'ha combatut durament al sector de Boadilla del Monte a iniciativa de l'enemic i amb evident avantatge per part de les nostres tropes.

Les bateries faccioses han llançat alguns projectils damunt l'estació del Nord.

ELS REBELS REEMPLACEN LES FORCES QUETENIEN AL SECTOR DE ROBLEDÓ DE CHAVELA

Madrid, 18. — Al sector de Robledo s'ha observat un petit moviment de forces enemigues, que se suposa que siguin de reemplaçament.

Als fronts de la Sierra transcorregué el dia d'ahir amb relativa tranquil·litat. Solament s'ha observat alguna operació a la part del Guadarrama, on hi hagué foc de metralladores sobre les nostres avançades, sens enovetat per la nostra part.

UNA MILICIANA QUE MATA SIS MOROS

Madrid, 18. — En un dels fronts de Madrid actua com a miliciana una noia que matà sis moros quan es trobava fent guàrdia, la qual relata així la seva gesta:

"Em col·locaren a fer guàrdia a l'avançadeta amb deu homes. De sobte vag sentir soroll i volguí cercar-ne la causa, sense advertir els companys. Com tinc bona vista poguí veure que a l'altre costat, a uns 80 metres es movia una ombra. En veure que l'ombra anava avançant agafí el fusell sense preocuparme, i quan el vaig tenir més a prop, zas!, a terra. S'acostà un altre i un altre, fins a sis. La meva bona punteria sabé acabar amb ells. Eren moros, segons poguí comprovar quan es féu de dia".

CAPS ALEMANYS AL SECTOR DE BOADILLA DEL MONTE

Madrid, 18. — Els facciosos, malgrat les grans pèrdues sofertes, no han cessat en els seus atacs sobre Boadilla del Monte, on les nostres tropes resisteixen els atacs dels facciosos amb extraordinària energia.

La presència de tropes alemanyes en les files faccioses ha pogut ésser comprovada de nou en aquests encon-

tres, així com també la presència de caps alemanys en el comandament, no solament d'aquestes tropes alemanyes, si que també al front de les tropes mercenàries que els facciosos qualifiquen de "nacionals".

El canoneig no ha parat ni un sol moment des d'abans d'ahir en aquest sector i els facciosos han tornat a emprar els tancs amb gran intensitat, si bé aquesta arma es va trencant a les seves mans, per l'actuació enèrgica dels nostres dinamiters, que els fan retrocedir.

La impressió segueix essent immillorable per a les nostres forces a tots els sectors.

ES LLUITA AFERRISSADAMENT A LA CARRETERA DE LOS OLIVARES

Gijón, 18. — S'ha registrat un nou intent dels facciosos per apoderar-se de la carretera de Los Olivares, situada a les mateixes portes d'Oviedo. Com els intents anteriors, aquest també resultà infructuós. La lluita es mantingué durant tot el matí.

BARCELONA

DARRER COMUNICAT DEL FRONT D'ARAGO

Barcelona, 18 (2 tarda).—Comunicat d'aquest matí: "Res de nou amb referència al darrer comunicat del dia d'ahir."

EL PRESIDENT DE LA GENERALITAT

Barcelona, 18 (2 tarda). — En el Palau de la Generalitat hi ha hagut en el matí d'avui completa calma si somparem amb els dies anteriors en els quals la tramitació de la crisi li donà un aspecte animadíssim desusat en aquell centre oficial.

El President de la Generalitat senyor Companys ha passat bona part del matí treballant al seu despatx. Després, aprofitant el matí esplèndid el senyor Companys ha sortit en automòbil a donar un passeig acompanyat del ministre del Govern de la República doctor Jaume Aiguader i del cap dels Moços d'Esquadra tinent coronel Gabarra.

EL CONSELLER PRIMER

Barcelona, 18 (2 tarda). —El Conseller Primer senyor Tarradellas ha passat tot el matí treballant al seu despatx on ha rebut diverses visites. A la una de la tarda ha rebut la visita del senyor Giral.

El secretari del senyor Tarradellas ha saludat als periodistes de part del conseller-primer i els ha dit que aquest no els rebria perquè no res noticable. Després els ha dit que el pròxim dimecres, a les sis de la tarda es reuniria el Consell de la Generalitat.

ESTRANGER

LA GUERRA CONTRA EL FEIXISME A ESPANYA

La contesta del Govern a la proposició de control accentua el corrent favorable a la República i el desprestigi dels facciosos

Londres, 18.—El Comitè de no intervenció, per mitjà del Foreign Office, ha rebut la contesta cursada pel Govern legal espanyol a la proposició de control dels ports i aeròdroms d'Espanya.

El Govern presidit pel senyor Largo Caballero, emplantant una gran sinceritat i un profund sentit de la realitat del moment ha acceptat la proposta del Comitè de Londres.

Dita gesta ha produït immillorable impressió fins en els cercles més reactes de la diplomàcia, i es contrasta la posició del Govern legal espanyol amb la de la Junta facciosa de Burgos.

Es posa de manifest el fet de què el Govern legal, escudant-se sempre en el vertader dret internacional, jamai ha contravintut els preceptes de no intervenció emanats de Londres. La seva posició serà apoiada per tots els governs de tendències democràtiques.

Les dues preguntes presentades als dos bàndols, ofereixen característiques de gran diplomàcia. Tot el món es pregunta: ¿Qui contestarà primer a la proposició de control?

I la diplomàcia internacional esti-

mava què el que contestés afirmativament primer havia de rebre l'apoi i l'agraïment dels pobles sincers d'Europa.

La segona pregunta és: ¿Qui contestarà primer a la proposició de mediació? I sobre aquest punt ja ningú s'atreveix a dir res, ja que el joc diplomàtic serà complicadíssim i els cops d'efecte seran múltiples.

Avui dia tots els retrets van dirigits contra la demora dels facciosos de Franco.

També ha causat pessima impressió la notícia de que Josep Maria Peman va ésser nomenat president de la Comissió de Cultura i de relacions intel·lectuals amb l'estranger.

Fins en els cercles irlandesos radicats a Londres es considera una nul·litat la persona de Josep Maria Peman, i no sense fonament, ja que un poeta mediocre va traduir no fa gaire, l'obra teatral de Peman, "titulada "El divino impaciente" a l'irlandès, i dita obra va merèixer la total indiferència del públic al qual anava destinada.

Tots els actes que ve efectuant el "Gobierno de Burgos" van acompanyats del major desprestigi internacional.

Ultima hora de Madrid

CREACIO DE L'EXERCIT DEL SUR

València, 18 (5 tarda).—La Gaceta publica una Ordre de Guerra creant l'Exèrcit del Sud a base de les guarnicions dels sectors de Màlaga, Granada, Còrdoba, incluint-hi en aquest el sector corresponent a les forces que operen a Extremadura.

Per al comandament de l'Exèrcit del Sur es designa amb caràcter provisional al general de brigada Ferran Martínez Monje, amb residència a Jaen.

També publica una Ordre creant a València l'Escola Superior de Guerra Popular a la que podan assistir els caps i oficials procedents d'una de les Acadèmies d'Infanteria, Cavalleria, Artilleria i Enginyers que ho sol·licitin, no majors de 40 anys.

SOLDATS ALEMANYS A LES ORDRES DEL TRAIADOR ARANDA

Madrid, 18 (5 tarda).—"El Socialista" diu que a les montanyes d'Astúries s'ha fet ja la comprovació de què soldats alemanys amb material alemany combaten a les ordres i en companyia de les tropes d'Aranda.

DESERCIONS AL CAMP REBEL

Madrid, 18 (5 tarda).—S'han passat a les nostres files al front de Granada el sergent d'infanteria Manuel Aguilera i 15 soldats.

Madrid, 18 (5 tarde). — Un día más de descanso. Por lo menos hasta el momento en que redactamos estas líneas. Medi odia va cubierto y la sonoridad de la guerra no ha hecho su aparición. La nieve se ha opuesto a la marcha franca y sin obstáculos de los aviones. Empieza a aclararse el día y se piensa que no podamos pasar sin que el Madrid mártir no tenga que soportar una vez más la presencia de los pájaros negros y de sus más negros tripulantes. En los frentes de lucha casi silencio absoluto. No es posible la inactividad plena. No ha habido tiroteo en los frentes cercanos. Tampoco las fuerzas mercenarias han tenido actividad. En las proximidades de Boadilla del Monte, preciada posición que sigue invencible, nuestras fuerzas mantienen los atrincheramientos con la misma tenacidad que los primeros días. Fusiles y ametralladoras enemigas funcionan con frecuencia e idénticas armas emplean los leales. Los nuestros también han empleado con abundancia bombas de mano. Todo esto ocurrió en las primeras horas de la mañana de hoy. A partir del mediodía silencio casi absoluto. En otro sector un poco más lejano también ha habido alguna lucha. El Cerro de las Nieves, en las proximidades del Tajo, ha sido escenario de esta batallita. Muchos disparos de fusiles y ametralladoras pero de resultados ineficaces. Cada uno en su puesto. Nadie ha abandonado el lugar que ocupaba antes de empezar la refriega.

Dr. F. Font Miralles. Consultori de malalties de l'aparell digestiu i nutrició. RAIGS X.AVINGUDA ALVAREZ DE CASTRO, 9, PRIMER XAMFRÀ PLÇA HOSPITAL. Consulta: dimarts, dijous i dissabtes de 3 a 6. Telèfon, 351

COCCORS ROIG INTERNACIONAL. Secció Catalana. Comitè Local de Girona. GIRONA-MADRID. Demà sortirà la segona expedició que el S. R. I. gironí trameterà al Front de Madrid. La primera fou de quatre camions. La segona, serà de 6. Aquests sis camions s'ajuntaran a l'expedició conjunta que tot el S.R.I. de Catalunya tramet com una ampla abraçada de solidaritat a tots els combatents del front de Madrid, bona part d'ells, catalans.

Valladolid. Ha estat onal de la presentants sell d'Ecoari. Ha es la Junta. es un dels e la C. N. lts anys a riodic "La molts anys litzaa en. resideix a y Liber. El organisción", ha entre els

EL CAFE DELS COMBATENTS. Són molts els que han correspos a la crida de "Café pels combatents" però són pocs pels que podrien i haurien de fer-ho. Ens cal café pels combatents. Cent grams de café pot adquirir-lo tothom. Una cosa tan fàcil comprar cent gram de café i portar-lo al S.R.I. és un acte meritori en extrem per la gran utilitat que forneix. Est a la llista dels que han portat café Ciutadà. Encara no tens el nom apuntats pels combatents. Què esperes. Pensa, en prendre l'acostumat café del mig dia o del vespre, que hi ha molts germans teus, que entre un fret glacial no poden gustar-lo, i no per manca de diners precisament, sinó perquè són oblidats dels seus germans de rearguarda. Quin esperes. Aquest vespre de set a nou, esperem els teus cent grams de café.

L'Autonomista ES TROBA A LA VENDA A LA LLIBRERIA GARBI DE LA RAMBLA DE LA LIBERTAT. TOTS ELS VESPRES EL PUBLIC POT ADQUIRIR L'Autonomista al Quiosc d'En CIRIACO de la Rambla Libertat. Image of a man reading a newspaper.

QUI ES LA DONA QUE HA FET RODAR EL CAP AL REI D'ANGLATERRA

(Ve de la primera plana)

En tenia, a més a més, un altre: Teackle, però sempre preferia que hom l'anomenés T. Wallis. Als Warfield no els fan molt de cas els nous propis. Era, doncs, molt natural que la seva filla adoptés el nom del pare, Wallis, o bé Wally per als fins pràctics.

Poc després que Teackle Wallis Warfield s'embarqués amb Alicia Montague — coneguda a tota Virgínia i Maryland com "una de les més belles germanes Montague" —, aquest es va posar malalt i es va veure obligat a anar-se'n amb tota la família a les muntanyes Blue Fidge, on va morir quan l'actual mistress Simpson, la seva filla única, tenia menys de tres anys.

La jove vídua i la seva filla anaren a Baltimore. T. Wallis havia mort sense tenir temps d'aplegar diners i la seva vídua tenia massa dels Montague a la seva sang per disposar-se a viure indefinidament del que li passava la seva família. Va llogar una casa al número 212 Est del carrer Bidle, on va anar fent des del 1900 fins al 1908, tenint-hi hostes.

D'aquesta plausible actitud de mistress Warfield vénen les malévols murmuracions dels anglesos irreconciliables, que no poden veure tranquils com llur rei es passeja amb la filla d'una dispesera.

Tot és qüestió de punt de vista!

Sigui com sigui, en aquesta modesta casa de pedra i de rajola, que encara existeix, va passar la seva adolescència mistress Simpson. I quan la seva atractiva mare es va maridar el 1908 amb John Freeman Rasin, "la bella filla de la promesa" va prendre part a la cerimònia.

Quan el vell Sol Warfield va declarar en el seu testament que no deixava res als seus nebots car tots es trobaven en posició acomodada, va fer una excepció a favor de la neboda predilecta, Wallis Warfield, a la qual va legar un "trust fund" de quinze mil dòlars.

La gent de Baltimore recorda Wallis Warfield petita, de cabell rinxolat, elegant, alegre, entremaliada. En la seva adolescència hom la tenia per una conversadora brillant, de vegades colpidorament franca. I la seva veu suau mereixia ja aleshores, com ara, la declaració que hom atribueix al rei Eduard: "Té la veu més bella del món".

Un amic meu que la coneix des que va néixer, em diu que era una d'aquestes noies que tenen trets atractius sense arribar a ésser una bellesa notable. Solament en aquests últims anys és quan ha assolit el seu rostre aquesta nota picant que li ha donat la seva bellesa d'avui.

D'una cosa estan segurs els vells de Baltimore: que a la ciutat més austera dels EE. UU., Wallis Warfield va menar una vida extraordinàriament austera. El seu nom no va figurar mai lligat amb cap de l'altre sexe fins que un aviador naval, jove i de bona presència, el tinent Earl Winfield, que havia ballat amb ella en Annapolis, va tornar en 1918 per a prendre-la per esposa. Vuit anys més tard es varen divorciar.

Hom ha parlat molt d'aquest primer casament. S'ha tractat de desacreditar la dona que és, sens dubte, la millor amiga del rei d'Anglaterra. S'ha fet circular la història que el

tinent Spencer es va afectar tant per l'estat de casa seva que es va matar llançant-se per una finestra. Història que no és certa, car el vigorós comandant E. Winfield Spencer, U. S. N., és ara al Novè Districte Naval dels Grans Llacs, on està destinat.

El comandant Spencer es va casar novament poc després d'obtingut el divorci; mistress Spencer no ho va fer fins tres anys més tard — el 21 de juliol del 1928 — quan va conèixer Ernest A. Simpson durant una estada a Londres.

El senyor Simpson ha estat posat a la picota per la premsa mundial. Hom li ha dedicat frases com "la importància de dir-se Ernest", etc. Era inevitable.

Simpson té negoci de vaixells. Abans va ésser a Haward, on es va graduar de doctor. Es natural del Canadà. Durant molts anys ha residit a Londres. En realitat és més britànic que els propis britànics.

L'americana més sòlidament situada dins el grup del príncep, quan va arribar a Londres Wally Warfield, era mistress James W. Corrigan. Reconeguda des de feia molt temps com la reina sense corona, donava al príncep constants festes en la seva magnífica residència de Curzon Street. En aquest ambient es va destacar ràpidament la senyora Simpson i s'hi féu indispensable.

La penetració d'aquesta dama dins el grup del príncep fou segura i ràpida. El món sap allò que s'ha esdevingut després a Cannes, a Biarritz, a Como, a Budapest, a Viena, a Londres... La senyora Simpson és avui l'amiga més íntima del rei Eduard. Als quaranta anys la "bella americana" és la persona més envejada de tot l'Imperi Britànic.

A la reraguarda basca

Abstrèts en les incidències de la guerra, la visió i l'examen de la reraguarda al Nord passa insensiblement a segon terme. Però no serà perquè estigui mancada d'interès l'observació de la reraguarda a Bilbao. Hem recorregut durant aquesta guerra gairebé tot el país. Llevat dels fronts del Sud, tots ens són coneguts. No ens podia suscitar cap estranyesa que la reraguarda, en sentir-se estremida per la guerra, sentís una inquietud massa semblant a la disgregació. Poc a poc, el fenomen de reajustament ha seguit el seu procés i hom ha anat posant en peu les fonts de la nostra activitat que, servint la guerra, servís també l'interès públic ben crebantat per la guerra mateixa. Però a Bilbao, aquesta etapa de transició a penes s'ha conegut. Bilbao és un model de reraguarda perfecta que, des del primer instant, va comprendre amb exactitud el seu paper i es posà a treballar amb més anietat i esforç que en els moments normals. Aquí no hi ha hagut excessos a condemnar, ni estímuls a posar en joc perquè tots es llancesin, amb unanimitat, a la tasca d'ésser útils. Però potser on l'esforç i l'admirable capacitat constructiva dels bilbaïns trobà el seu moment més difícil, aquell en què era necessari sotmetre a una dura prova les seves energies, fou arran de la reunió de Sant Sebastià. De Guipúscoa vingueren a Biscaia més de setanta mil persones. Venien, naturalment, amb allò que duïen posat. Sorgialeshores la necessitat inajornable d'instalar tots aquells fugitius, de vestir-los i de mantenir-los. El poble obrí de bat a bat les portes als nou arribats. Però no bastava la generositat del poble, que solament podia atendre l'exigència d'instalar-los. Fou el Govern basc el que acudí ràpidament a remedar aquest problema terrible. No en dies, en hores, el tanta-tres mil guipuscoans sentiren l'empar d'un poble que vetllava per ells i que amb ells partia el seu pa, ben escàs per cert. Al Govern basc aleshores va donar la millor sensació de les seves possibilitats i la prova més concloent de la seva extraordinà-

ria activitat. Un vell lluitador socialista, Gràcia, estava al front del Departament d'Assistència Social. Com a vell lluitador, cap dels dolors humans no li era desconegut, i aquella enorme quantitat de gent que fugia de la crueltat feixista, va trobar de seguida a Biscaia una solidaritat tan àmplia que se sentia a la seva pròpia llar.

El miracle fou possible per una única raó: perquè Biscaia no havia sentit l'etapa disgregadora i descomposta que la guerra imposa a la reraguarda que ignora el seu deure. Isolats de la resta d'Espanya, sense comunicació ni suport possible, amb la perspectiva de no poder rebre auxiliis, almenys amb rapidesa i, és clar, mai amb el volum precis, Biscaia va posar en joc els seus músculs poderosos de sempre habituats al treball. Hom va fer front al problema fins que deixà d'ésser problema per a nosaltres. La boca del riu bilbaí té ara més tràfic que mai. Ni de dia ni de nit no coneix el descans. No s'ha enorrat ni destruït res. A terra, aquí només hi ha allò que feren caure, entre sang i entre crueltats, els avions facciosos quan bombardejaren la vila. Aquí tot està en peu i tota

font de producció té amb ella les mans precises per a posar-la en moviment. Una reraguarda tan ben organitzada com la de Bilbao, és indubtable que ha d'influir en l'exèrcit que ella mateixa va formar. Influeix, en efecte, d'una manera notòria, i les tropes senten rera d'elles la protecció constant i la curiosa atenció de qui viu per a elles i les empeny a la victòria. L'heroisme, moltes vegades, no és més que la conseqüència d'un equilibri fisiològic. Bons soldats són els del Nord perquè bons treballadors hi ha rera d'ells, preocupats tots amb la mateixa aspiració del triomf.

J. LLOBET
METGE

EX-ACRÈCAT DE L'HOSPITAL
DE PARÍS

Gorja, Nas i Orelles

CONSULTA:

11 a 1 matí

i 4 a 6 tarda

LORENZANA, 30 pral.

TELEFON, 301

Marca registrada

COLMADO CANADELL

Sols és llegitim el que porta el precinte amb el seu escut.

COMPTA AMB LES IMITACIONS.

VINS SELECTES
Conca del Gayà

PROVEU-LOS I ELS ADOPTAREU

Veller Cooperatiu del Sindicat
Agríco a de Vilarredona

DIPÓSIT EXCLUSIU:

HIVERN...

VEGI VD. L'EXTENS I VARIATS ASSORTITS EN
GENERES PER A LA PRESENT TEMPORADA
TRAJOS I ABRICS D'IMMILLORABLE QUALITAT.
SEMPRE EL MES NOU. — ELS MILLORS PREUS

SASTRERIA QUINTANA
PLAÇA de les CASTANYES

CARNET DEL RADIOIENT

HORARI PROBABLE DE LES EMIS-
SIONS DE RADIO GIRONA. E. A. J. 38

Emissió de sobretaula

A les 18.—Obertura. Senyals horaris pel carilló. — Música Variada en discs.

A les 12'20.—Comissaria de la Generalitat de Catalunya a Girona.

A les 14.—Comissaria de Radiodifusió de la Generalitat, amb el comunicat del matí i Sumari del "Diari Oficial" de la Generalitat de Catalunya.

A les 14'15.—Servei d'informacions de R. A. C. — E. A. J. 15 (Eventual).

A les 15.—L'hora de la visita infantil a l'Estudi de Ràdio Girona" amb motiu de la subscripció Pro-Infància Obrera, a profit dels petits reingrats.

A les 15'15.—Notícies des de Madrid i FI DE L'EMISSIÓ.

Emissió de Nit

A les 19'30.—Obertura. Senyals horaris pel carilló.— Emissió de les Joventuts Llibertàries, Grup de Cultura i Propaganda de la FAI.

A les 19'40.—Diari parlat C.N.T.-F.A.I. (Informació dels fronts).

A les 20.—Conselleria de Defensa, amb les noves oficials de la guerra. Retransmissió per R. A. C. de C.

A les 20'20.—Notes facilitades per la Comissaria de la Generalitat a Girona.

A les 20'40.—Servei especial d'informacions de Ràdio Associació de Catalunya.

A les 21.—Comissaria de Radiodifusió de la Generalitat, amb el comunicat oficial.

A les 21'30.—Concert per l'Orquestra Simfònica de Ràdio Associació de Catalunya.

A les 22.—Diari parlat "L'Espurna" del P.O.U.M. — Continuació del concert.

A les 22'15.—Servei d'informacions de R. A. C.-E. A. J. 15 (Eventual).

A les 22'30.—FI de l'emissió.

**PROGRAMA PELS DIMARTS
I DIVENDRES**

Emissió de sobretaula

A les 18.—Obertura. Senyals horaris pel carilló. Música variada en discs.

A les 19'10.— Emissió del Comitè d'Enllaç de les Joventuts Socialistes Unificades de Catalunya i Joventuts Llibertàries de la Federació Anarquista Ibèrica.

A les 19'20.—Comissaria de la Generalitat de Catalunya a Girona.

A les 19'40.—Comissaria de Radiodifusió de la Generalitat, amb el comunicat del matí i Sumari del "Diari Oficial" de la Generalitat de Catalunya.

A les 19'45.— Servei d'informacions de R. A. C.-E. A. J. 15 (eventual).

A les 20.—L'hora de la visita infantil a l'Estudi de Ràdio Girona.

A les 20'15.—Notícies des de Madrid i FI de l'emissió.

Emissió de nit.

A les 19'30.—Obertura. Senyals horaris pel carilló. Emissió dedicada als camperols de Catalunya, per la Conselleria d'Agricultura. — A continuació: Diari parlat C.N.T.-F.A.I. (Informació dels fronts).

A les 20.—Conselleria de Defensa, amb les noves oficials de la guerra. Retransmissió per R. A. C. de C.

A les 20'20.—Notes facilitades per la Comissaria de la Generalitat a Girona.

A les 20'40.—Servei especial d'informacions de Ràdio Associació de Catalunya.

A les 21.—Comissaria de Radiodifusió de la Generalitat, amb el comunicat oficial.

A les 21'30.—Concert per l'Orquestra Simfònica de Ràdio Associació de Catalunya.

A les 22.—Diari parlat "L'Espurna" del P.O.U.M.

A les 22'15.—Servei d'informacions de R.A.C.-E.A.J. 15 (eventual).

A les 22'30.—FI de l'emissió.

DIA
ANY XE

Heus a
jecta co
nicipal d
les Pedr
munt de
rer del C
Ha est
te Muni
està com
completa
dar l'ate
preocupe
En lloc
sol edifici
el seu ed
destinad
bellons
igualmen
nuals
les man
l'home,
es treba
sala a fi
a menja
d'ental.
vuls hi
estany d
tes em
horts de
iniciaran
erra, c
conrens,
tomatec
En l'e
pisos, s'
sala per
pisos, s
museu,
en el d
yons de
ció de c
es de l'
L'Esc
per a l'
tres elo
calde E
Treball
Cultura
Girona
Escola
la nostr
el que s
prompte

Ins

El Co
sell Mu
ventual
questa
instruc
gatori
1er-
sistira
tentes
tres mi
Si Ja
ran son
teix ter
caran
2cm-
Les fa
lums;
ments
finestre
carrer.
En t
lume
seran